

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Breinholt: Naar det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) i sit nys holdte Foredrag udtalte, at Medlemmet for 8de Kreds havde til det foreliggende Forslag knyttet Ønsker fra andre Dele af Landet, finder jeg mig foranlediget til at udtale, at jeg ikke har udtalt slige Ønsker, ikke Spor af dem, og da det ærede kongevalgte Medlem saaledes maa have hørt fejl, vil den ret stærke Desavouering af mine Ønsker ved denne Lejlighed altsaa have været ret overflødig. Derimod har der været ret rigeligt med Ønsker fra det ærede københavnske Medlem om en fortsat Udvikling af den nu foreslaaede Banegaards-Ændring, Ønsker, som jeg vilde have ønsket, det ærede Medlem vilde have vendt sig imod, men maaske vilde det være faldet ham lidt svært, da han selv ret stærkt var inde paa lignende Ønsker, for Eksempel Hævningen af Banen fra Nørrebro til Frederiksberg.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) har Ordet for en kort Bemærkning.

Hey: Ogsaa jeg mener at være bleven misforstaaet af det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen). Det var paa ingen Maade min Agt til denne Sags Gennemførelse at ville kræve Løfte om andre Planers Gennemførelse. Jeg udtalte et fromt, men efter min Mening meget berettiget Ønske om, at naar denne Sag er sat vel i Gang, den ærede Minister for offentlige Arbejder maa faa Held til derefter at gennemføre Spørgsmaalet om et Dobbeltspor paa Fyn.

Formanden: Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Juul-Rysensteen: Det glæder mig at have hørt fejl. Jeg tager altsaa mine Ytringer i saa Henseende tilbage lige over for det ærede Medlem (Hey), ligesom jeg særdeles meget beklager at have givet mine Ord til det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) en fejl Adresse. Ytringen er falden fra et eller andet Medlem fra Jylland, men jeg skal ikke forsøge paa at angive, hvem det var, da jeg saa maaske kommer til at beklage en ny Fejltagelse.

Andersen: Jeg ønsker at udtale min Tilslutning til det foreliggende Forslag, hvis Gennemførelse jeg tillægger meget stor Betydning, ikke blot for København, men ogsaa for hele det øvrige Land, for det er jo en Sag, som angaar os alle, at Forholdene ved vor Banegaard ere saaledes, at de frembyde den størst mulige Sikkerhed. Nu er denne Sikkerhed ikke til Stede, særlig ere Rangeringsforholdene ved Centralstationen uhyre vanskelige, ligesom ogsaa den meget snævre Indkørsel til Banegaarden og den alt for lille Perronplads skaber megen Usikkerhed. Jeg er derfor i høj Grad den ærede Minister taknemmelig for, at han har fremført denne Sag og er naaet til en Ordning, hvis Hovedtræk ganske sikkert kunne betegnes som tilfredsstillende.

Der er imidlertid et enkelt Punkt, der har vakt nogen Betænkelighed hos mig; det er Bestemmelsen i § 1, der gaar ud paa at nedlægge Personstationerne ved Frederiksberg og Nørrebro. Det vil sikkert i høj Grad blive beklaget af den store Befolkning i disse Bydele, hvis denne Forholdsregel virkelig skulde gennemføres. Men efter at have set, at denne Bestemmelse har faaet en Tilføjelse i Folketinget, og efter at have hørt den ærede Ministers Udtalelse desangaaende i Gaar er jeg bleven noget beroliget. Jeg opfatter nu Lovforslaget paa dette Punkt saaledes, at jeg mener, at under alle Omstændigheder vil den Ordning, der gælder for Nørrebros Station for Tiden, ogsaa i Fremtiden komme til at gælde, saaledes at den Fordel, Befolkningen har derude ved at have den nære Adgang til Jernbanestationen, ogsaa maa bibeholdes i Fremtiden.

Der er fremkommet forskellige Udtalelser om den finansielle Ordning, som nu er truffen i denne Sag, og man har ment paa den ene Side, at Københavns Kommune vilde lukrere meget stærkt derved, og paa den anden Side er der kommet Tanker frem om, at den vilde lide betydelige Tab. Jeg tror, det er vanskeligt at have nogen bestemt Mening om, hvor stort Tilskud Københavns Kommune i Virkeligheden kommer til at yde, thi det vil i høj Grad være afhængig af den Udvikling, der forestaar København i den kommende Tid, og de Konjunkturer, der ville være til Stede. Tænker man sig, at København skulde gaa tilbage og Konjunkturerne holde sig nede i de ret uheldige Former, hvori de befinde sig nu, er der Sandsynlighed for, at de faa Ret, der